

DOMOVINA

Izjaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Depisi naj se izročijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirane. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje dnevno temeljno pristojbino ter od vsake pete vrste po 25 vin. za vsakekrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Štrednina za oboje leta 5 kren, za pol leta 4 krene, za šest let 2 kreni, katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Sodne razmere na Štajarskem.

(Dalje.)

Ravno ob koncu leta 1900 so se pri predsedništvu višjega deželnega sodišča v Gradcu množile prošnje slovenskih avskultantov za do-pustitev k sodnim izpitom. Predloženih je bilo nič manj kot pet takih prošenj.

Pri predsedništvu višjega deželnega sodišča so bili zaradi tega nemalo v zadregi in naenkrat se je reklo, da je dovolj prosilcev za mesta sodnih adjunktov, ki so popolnoma zmožni slovenskega jezika. — V tem slučaju bi bil tedaj izgovor, da takih ljudi ni in da se morajo zmožne moči, kolikor jih je na razpolago, na Kranjsko poslati, težek.

Kaj so tedaj storili? Na prazna mesta sodnih pristavov v Mariboru in Ptujju so imenovali dva nemška pristava iz Velikovca in iz Voitsberga, na ta način sta bili seveda obe prosti mesti z Nemci zasedeni in so na ta način slovenski avskultantje, ki so napravili sodni izpit, zgubili upanje priti doma do službe.

Na ta način se službovanje pospešuje!

Zopet en slučaj, kako se daje nemškim prosilcem prednost:

Pri c. kr. okrožnem sodišču v Mariboru je bilo izpraznjeno mesto deželno-sodnega svetovalca. Za to mesto se je potegoval med drugimi tudi dež. sod. svetnik Ferk iz Radovljice. Naši poslanci, ki so se za to stvar zanimali, so dobili od predsednika višjega deželnega sodišča v Gradcu, grofa Gleispacha, kakor tudi od takratnega justičnega ministra Rubra in od osebnega referenta v justičnem ministrstvu, sigurno zagotovilo, da bo dež. sod. svetnik Ferk z ozirom na popolno kvalifikacijo in z ozirom na to, da je najstarejši prosilec, dobil to mesto; v resnici je pa to mesto dobil čisto drugi mnogo mlajši nemški prosilec.

Tudi navaja g. govornik nam Celjanom že znane slučaje, dr. Cvetko, dr. Fehleisen in dr. Pompe.

Potem nadaljuje:

Jako značilen je tudi način, kako se je zasedlo mesto okrajnega sodnika v Ljutomeru. Za to mesto se je potegoval neki dež. sod. svetnik, kateri je imel za to mesto popolno kvalifikacijo, vsled česar je bilo tudi pričakovati, da se bode to mesto njemu oddalo; to se pa ni zgodilo. Niso namreč hoteli spraviti v Ljutomer dež. sod. svetovalca, ki je slovenskega jezika popolnoma zmožen in ki je po svojem prepričanju in rodu Slovenec, ker bi na ta način okrepili ljutomersko slovenstvo in oslabili tamošnje nemštvo. Na drugi strani pa niso imeli prav nobenega ugovora proti kvalifikaciji dotičnega gospoda; zato tudi ni bilo nikakega vzroka ga za Ljutomer ne imenovati.

Kaj so tedaj storili? Pri višjem deželnem sodišču v Gradcu so našli, da ima dotični prosilec svaka, ki je pri nekem ljutomerskem odvetniku sollicitator. Rekli so tedaj: „To vendar ne gre, da bi okrajni sodnik z odvetniškim sollicitatorjem bil v svaštvu,“ potem bi vendar lahko vsa justica ali pravosodje trpelo!“ (Veselost.)

Slučajno pa je bilo ob istem času prazno tudi mesto okrajnega sodnika v Pazinu. To mesto je dobil prosilec, ki je bil zet najplivnejšega moža v Pazinu tamošnjega pastora. Pri tem imenovanju je bilo tedaj svaštvo brez pomena, med tem ko je bilo isto v slučaju, ko je imel priti slovenski sodnik v Ljutomer, velikanskega pomena.

Potem zopet navaja g. poslanec nekatere slučaje, iz katerih se razvidi, da se daje v državni službi vedno in povsod prednost Nemcem, tako, da Slovenci nikakor ne morejo napredovati in vedno bolj izgubljajo veselje, se posvetiti državni službi.

Potem nadaljuje:

Tukaj preidem na drugo točko svojih izvajanj in sicer k razpravljanju vprašanj, kako se slovenščina pri sodiščih na Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem rabi.

Jaz sem od popolnoma zaupne strani izvedel, sicer pa vem to tudi iz lastne izkušnje, da si slovenski kmet ne upa več sam k okrajnemu sodišču; on pride vedno k odvetniku in ga prav pohlevno prosi: „Prosim gospod doktor, ne govorite slovenski pri sodišču, ampak nemški, kajti če me slovenski zastopate, potem pravdo izgubim.“

Ne trdim, da bi bilo mnogo konkretnih vzrokov za tako bojazen in za tako nezaupanje nasproti sodnikom, vendar je malo čudna ta prikazen, ako se taka bojazen v več slučajih pojavlja.

Najvišja sodna uprava skuša v zadnjem času povzdigniti varstvo otrok, pupilov itd. Mnogo je že izšlo naredb, katerih vsebina nas z veseljem navdaja in dokaz je, da ima naša najvišja sodna uprava smisel za socialna vprašanja.

Sedaj se pa vprašam, kako je mogoče ta načela uveljaviti, ako sodnik ni v stanu z ljudstvom v njega jeziku občeovati, ako ne pozna njegovih življenjskih in njegovih pravnih navad? Kako naj tak sodnik zapišečino pravilno uredi, kako naj tak sodnik dá varuhu potrebna navodila za vzgojo varovanca, za upravo varovančevega premoženja itd.? To je vendar popolnoma nemogoče, ako sodnik ne zna jezika domačega ljudstva.

Jaz mislim, da je brezpogojno potrebno, da je sodnik vsestransko popolnoma zmožen jezika slojev priprostega ljudstva, in to je največji del onih, kateri pri sodniku pravico iščejo.

Jaz mislim tudi, da je velika napaka, katero naj bi najvišja sodna uprava odpravila, da premnogo sodnikov na Spod. Štajarskem smatra jezikovno vprašanje kot politično stvar, ne pa kot vprašanje, ki se naj samo iz stališča pametnega in uspešnega pravosodja in stališča potrebe ljudstva presoja.

Po mojem mnenju bi bilo treba sodnike na Spod. Štajarskem opozoriti na oni del jezikovne naredbe justičnega ministrstva od 18. aprila

LISTEK.

Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Poljski spisal Valerij Lozinski. (Prevel — kl. —)

(Konec.)

„Čujte, nihče še ne vé, da je Šrul umrl, jaz torej samo porečem, da je bolan, hudo bolan. Vi pa se vlečete v njegovo postelj ter začnete stokati takole: aj vaj, vhes mir! Jaz pa stečem po župana in po priče in pripeljem pisarja, vi pa se zagrnete z odejo ter boste nalik Šrulu umirali in ob enem želeli napraviti oporoko. Pa poveste, da je Šmul velik postopač, velik zapravljivec, da je on pil vašo kri, da vam je izpodkopal zdravje in vi njemu ne izročite niti počenega belica, ono hišo pa da izročite meni, Mendlu Klug. — Nū, napijte se žganjice, vi ste kaj pameten človek, vi me razumete.“

Toda Jarnejček se zgane kakor poparjen.

„Kaj ti pade v glavo Žid, da naj jaz igram vlogo umirajočega Šrula!“ zakliče.

„Nū, Jarnejček, Jarnejček, kako ste vroč-krvni,“ pomirja ga Žid, kaj vam škodi to, da boste umirali tako kakor on.“ Vas to ne bo veljalo niti krajcarja, pač pa vam jaz dam par desetec, vas pospremim k rabinu in vi mu zašijete njegove prazniške čevlje in šlebedre.“

Nato je jel dalje prositi in rotiti Jarnejčka, obetati mu zlate gore, dá, niti klical ga ni drugače, nego gospod mojster, in ako bi se bil Jarnejček še nekoliko obotavljal, bil bi gotovo napravil iz njega cehmojstra.

Jarnejček pa se je le nekako čudno smeh-ljal in nekaj zlobega mu je zrl iz oči, končno pa je na vneto Židovo prošnjo v to vendar privolil.

Mendel je skoro skočil iz kože od veselja; na to je zdiral na vso sapo v stransko sobo, izvlekel ondi mrtvega, starega Šrula iz postelje ter ga skril v čumnati, čevljarja Jarnejčka pa položil na posteljo, podprl reveža od vseh strani z vajničami in pokrnil z odejo, tako, da so se mu vidile samo oči, „pejse“ (brke) in kos brade, katero oboje je Klug odrezal Šrulu s škarjami.

Jarnejček s privezanimi brkami in brado se je vzravnal v postelji kolikor je najugodnejše mogel ter začel v stokanju posnemati pokojnika, da je Mendlu kar srce od veselja poskakovalo.

„Nū, nū, dobro, gospod mojster, jaz stečem sedaj po župana, priče in pisarja.“

In kakor znorel je stekel v vas ter napravil mnogo hrupa, češ, da mu tast umira in da hoče napraviti oporoko.

Ni še preteklo pol ure in že so pritekli v krčmo: župan, dve priči in pisar v bobrovi kučmi. Žid jih najpoprej pogosti z najboljšo žganjico in najboljšim kruhom, pisarju stisne celó bankovec v roko, da bi dobro napisal oporoko. Jarnejček pa medtem v stranski sobi stoka in ječi, da bi se moral celo kamnu smiliti.

„Aj vaj!“ zakliče Mendel ter se prime z obema rokama za glavo; „revni moj Šrul, kako on grozno ječi, da mi kar slabo postaja od tega. Pojdite, gospod župan, naj vam napove oporoko, jaz pa grem medtem iz hiše, ker sem preveč mehkosrčen. Samo prosim, ne razgalite ondi starega, da se še huje ne prehladi.“

10.000 litrov garantirano pristnega jabolčnika

(223) liter 14 vinarjev, 3-1
proda tudi na drobno

Karol Sima, trgovec v Polčanah.

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s povzjetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante.

Dražba plemenskih bikov.

Kakor prejšnja leta, bode okrajni odbor tudi letos preskrbel nekaj bikov muredolskega plemena in jih oddal za polovico cene zanesljivim živinorejcem celjskega okraja v plemenjenje.

Biki se bodo oddali pri dražbi v četrtek dne 12. junija, t. l. dopoldne ob 9 uri na dvorišču gostilne „Stadt Graz“ v Celju.

O tem so se že obvestila vsa županstva celjskega okraja s pozivom, da naznanijo to ž. vinorejcem s povabilom, da se naj oglašijo isti, kateri nameravajo vzeti takega bika v plemenjenje, isti dan pri dražbi.

V Celju, dne 5. junija 1902.

Okrajni odbor celjski.

Načelnika namestnik:
dr. Iv. Dečko.

(241)

SALAME

15-4

ogrske gld. 170, domače iz šunkna gld. 120, domače gld. 1, dunajske 80 kr.

Šunka brez kosti (Rollschinke) 90 kr. in gld. 110, suho meso 70 kr., suha slanina 70 kr., glavina brez kosti 40 kr. kilo, velike kranjske klobase po 18 kr. in drugo pošilja od 5 kil naprej po povzetju in sicer le dobro blago

JANKO EV. SIRC v Kranju.

Osle, brusne kamne za srpe in kose

priznано najboljšo blago, 100 kosov 8 K, en poštni (169) zavoj z 15 kosi franko K 250 30-9

— razpošilja po povzetju —

J. RAZBORŠEK, Šmartno pri Litiji.

Suhe gobe, predivo, krompir, zelen in rdeč fižol kupi

Anton Kolenc

(230)

trgovec v Celju

3-2

Naprođaj ima tudi domača vina in jabolčnik po nizki ceni.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12
priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode, tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljšo umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Učenca

14 let starega, s primerno šolsko naobrazbo, poštenih staršev, sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom

(232)

Matija Kostajnshek

trgovec z mešanim blagom v Dolu pri Hrastniku.

Hišo z gostilno

trafiko in žganjetočem, vse poslopje zidano in velbano v dobrem stanu, je za 5000 K naprođaj.

Več pove JOŽEF SEVČNIKAR, Rečica na Paki.

(214) 2-2

Oznaniło.

„Savinska posojilnica v Žalcu“

uraduje od 1. junija 1902 naprej vsak ponedeljek in vsak petek od 8.—12. ure predpoldne.

V slučaju, da je ta dan praznik ali sejm v Žalcu, se uraduje prihodnji dan.

(210) 3-3

RAVNATELJSTVO.

Dragotin Hribar

trgovina knjig, papirja, pisalnega in risalnega orodja; tiskarna in knjigoveznica

v Celji

priporoča gosp. trgovcem in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega papirja za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, raznovrstno barvanega svilnatega (za cvetlice), za vezanje knjig itd., zalogo raznih risank in pisank, in posebno še lastno zalogo najboljših zvezkov pod imenom: »Spodnještajerska zaloga risank in pisank«; Hardtmuthovih in drugih svinčnikov in angleških peres po originalnih tovarniških cenah.

Dalje priporoča zavite za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črtilo, tablice, črtalnike, brisalke, krede, gobice, palice in ikatije za peresnike, torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige, pečatni vosek in po najnižjih cenah.

Posebno lep izbor papirja in zvezkov v mapah in elegantnih ikatijah. — Najbolje strune za citre, gosli in kitare. Velik izbor albumov za fotografije in spomence, map za pisma in papirje, tintnikov, okvirje za fotografije, listine itd.

Šolske in molitvene knjige; prekupecem le poseben popust. Sv. podobice v vseh velikostih po najnižjih cenah. Preskrbi se tudi vsakovrstni tisk na področju.

priporoča se p. n. gg. duhovnikom, pisateljem, založnikom in slav. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah. Izdaje knjige, brošure, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, vabila, vožne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade itd. — Vedno v zalogi so obrzci za posojilnice, sodnije, občine, šole itd.; kakor tudi v več krasnih barvah tiskane diplome za častne občane in častne žlane.

V moji knjigoveznici se izvršujejo vsa knjigoveška in galanterijska dela, bodisi priprosta kakor tudi najfinejša priznana trdno in ukusno. Ker je moja knjigoveznica preskrbljena z vsemi potrebnimi stroji najnovejše sestave, vsprejema ter cenó in kar najhitreje izvršuje tudi največja naročila.

Naznanilo in priporočilo.

Dovoljam si vsem čestitkam p. n. udom
„Delavskega podpornega društva“ v Ljubljani
niti, da sem s 1. majnikom t. l. prevzela društveno
gostilno omenjenega društva v Celju. Čestitani trg
št. 4. Postrojen bo vsak najboljše, vina, ki jih tuči
„Del. podp. društvo“ se priznava dobra, skrbela
hom tudi za okusna mizala in topla jedila ter točila
vedno sveže marcno pivo, da bo gostilna res vzorna.

Sprejemajo se tudi naročila za obed in večerjo.
Za obilen obisk se p. n. udom najtopleje pri-
poročam z odličnim spoštovanjem.

(236) 1

Marija Vihar.

Dobro idoča

gostilna

s trafiko in žganjetočem

ob glavni cesti, blizu šentjurskega kolodvca, se
odda s 1. julijem t. l. v najem. — Več pove lastnik

(235)

Franc Kartin

2-1

posestnik v St. Jurju ob južni železnici.

Košnja

se bode oddala (seno in otava) na „Rosenhofu“,
(„Dijaškega doma“) last in na „Lastnem domu“.
— Oddalo se bo ali skup ali na drobno po dražbi,
dne 9. junija t. l. dopoldne ob 10. uri na
licu mesta.

(238)

1

Izurjena prodajalka

specerijske stroke, zmožna obeh deželnih je
zikov, poštena in pridna, se takoj sprejme. —
Osebnost predstavljenje ali dopuštiljatev spričeval
se želi. Plača 10 gld. mesečno. — Očevanje
237 prijazno. — Ponudbe na

B. Scharner, Šoštanj, Štajersko.

Dosluzeni sekundarij graške de-
želne bolnišnice in bivši zdravnik v
Šoštanju

(229) 2-2

dr. Janko Serbec

je prevzel mesto okrožnega zdravnika
v Velenju ter ordinira od sedaj na-
prej tukaj vsaki dan v Skubiceveji hiši.

Velenje, 1. junija 1902.

Največje, najhitrejše

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 1

le 6 dni.

Vezne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg št. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

(234) 1

Anton Betz v Celju na Bregu

priporočila gg. učiteljem noveizumljeno in patentirano

šolsko tablo.

Table so iz napojenega (impregniranega) lesa. Ob-
stoje iz dveh tabel, postavljenih na prostostoječem sto-
jalu, na katerem jih lahko vsako najmanjše šolsko dete
premiče z enim prstom kakor potrebno, n. pr. višje, nižje,
obrtni ali nasloniti. Obe skupaj v eni sestavi; tudi
stojalo s tablama vred se z eno roko lahko prestavi
na vsako mesto. Skratka, table se dajo na vse strani
obračati in so za vsako lego pripravne.

Od dežel. šol. sveta v Gradcu potrjene in priznane
za najpripravnije in najboljše med sedaj rabljenimi.

Pohvalna pisma so na zahtevanje na razpolago.

(239)

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da
sem gostilno v svoji hiši

„pri lastovki“ v Gaberjih pri Celju

prevzel v lastno skrb in strežem vedno z naj-
boljšo pijačo in dobro kuhinjo. Ob ednem javim,
da je tu izborno kegljišče, ki je posebno pri-
pravno za kak klub, kakor tudi za navadno
družbo. — Za obilen obisk se priporoča

lastnik gostilne.

Kdor hoče kupiti cenó, dobro in pošteno blago, naj se
potrudi v to veliko zalogo jeklenih, nikelnastih in srebrnih, tula
in zlatih žepnih ur.

Prstani, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, križci, me-
daljoni, vsakovrstne verižice, lorgnon za dame in gospode v
srebru in zlatu.

Jedilne garniture, tobatiere, nastavki za sadje, cvetlice,
vizitnice itd.

Velika zaloga optičnih predmetov: očal, naočnikov, toplome-
rov, aneroïdov, maksimal-toplomerov, tehtnic za vino, žganje itd.

Velika izber stenskih ur, budilk in ur z nihalom, naj-
novejše in najboljše.

Dveletna garancija za vsako prodano uro.

Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Pancer-verižice iz pristnega srebra po 6 kr. gram.

Vsakovrstna popravila se izvršujejo za-
nesljlivo in ceno v novourejeni povečani
delalnici.

Postrožba točna.

Cene nizke.

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatino in optičnimi predmeti

Celje, Narodni dom.

Zacherlin

pomaga izbornu kot nedo-
sežen uničevalec mrčesa.
Kupi samo v steklenicah.

Celje: Traun in Starec
Franc Petek
Albin Waidner
Viktor Woid
Milan Hodevar
Jos. Poljanec
Joop Matij
Fran Zanger
Velenje: Karl Tschier
Smarje: Joop Wagner
Janar Loholitz

Celje: Ivan Ravnikar
M. Hauerer lekarja
Joop Schmitz
Anton Toplak
W. Wraschko
Anton Fagan
Doberna: Jos. Scharf
Braslovec: Ant. Plaskan
Joop Pauer
Gomilsko: I. Dvorjak
F. Janar
Vojnik: Fr. Zali

Brastnik: Alojz Hangerhous
Konecno društvo
Joop Wink
Ljubno: Fr. X. Petek
Janar Filipič
Sevnica: A. Fabiani
S. F. Schalk
Ludvik Smole
Zwenkel & Comp.
Trg. Lamberger: Franz Zapančič
Königs: Fr. Knap
Kraškiško društvo

Laško: Andrej Elsbacher
Karl Hermann
Planina: Lud. Schescherko
F. Wambrechtammer
Gornji Grad: Jakob Bodic
Poljane: Feod. Ivanus
A. P. Kautsdorfer
Anton Schwaiz
Karel Sima
Mozirje: Leopold Vakič

Pristava: Marija Suppanz
Ant. Suppanz
Brezice: Fran Mathes
Franc Varice
Žalec: Adalfr. Globočnik
Albert Geis
Jakob & Marija Janič
St. Jurij: Fran Kartin
J. F. Schescherko
St. Jurij ob Tab.: Fr. Plaskan
St. Lovrenc: Eija Turin

St. Pavi: Norbert Zanier
Konecno društvo
Trbovlje: J. M. Krammer
Fran Pollak
Janar Müller
Jos. Sporn
Franc Dolman
Zibika: Janar Založnik
Videm: Ivan Novak
Vitanje: Anton Jaklin

Južno-štajerska hranilnica

v Celju, „Narodni dom“

za katero jamčijo okraji Sevnica, Gornjigrad, Šo-
štanj, Vransko in Šmarje pri Jelšah za popolno
varnost vlog in za njihovo po pravilih določeno
obrestovanje do neomejene visokosti, obrestuje
hranilne vloge po 4% in pripisuje obresti polu-
letno h kapitalu, ter plačuje rentni davek hra-
nilnica sama in ga ne odteguje vlagateljem, tako
da dobé isti popolnoma nad 4% obresti letno.

Izposojuje
na zemljiško varnost
— po 5%. —

Hranilnica posluje s strankami vsak torek in
petek dopoldne.

Priporoča se ta zavod staršem, varuhom in kura-
torjem, da tam vlagajo denarje svojih varovancev
in oskrbovancev in taisto zahtevajo pri varstvenih
sodiščih.